

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 665/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела унштење и оштећење туђе ствари у продуженом трајању из члана 212 став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ - адвоката Решада Плојовића и Анкице Јелић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.79/24 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.38/26 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ - адвоката Решада Плојовића и Анкице Јелић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.79/24 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.38/26 од 19.02.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сјеници К.бр.79/24 од 15.09.2025. године окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени су кривим због извршења кривичног дела унштење и оштећење туђе ствари у продуженом трајању из члана 212 став 1. у вези члана 61. КЗ и кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. у вези става 3. КЗ и изречена им је условна осуда којом им је утврђена казна затвора у трајању од по четири месеца и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико у року од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учине ново кривично дело. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1.38/26 од 19.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.79/24 од 15.09.2025. године.

Браниоци окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ - адвокати Решад Плојовић и Анкица Јелић су поднели захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7)

и 11), став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљене ослободи од оптужбе или их блаже казни.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Браниоци окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведене повреде закона образлажу тако што оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима и оценом доказа датом од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово стога што у захтеву наводе да оспоравају статус приватне тужиље као овлашћеног тужиоца јер искази бројних сведока демантују њено власништво над наведеном дрвеном оградом. Надаље, из резултата доказног поступка јасно произилази да је реч о раздвојеним догађајима који су се десили у различитим временским интервалима, а радње су предузимане од стране различитих лица, па се по оцени бранилаца, не може говорити о продуженом кривичном делу, нити о саизвршилаштву. Такође, нема доказа да је било ко од окривљених посекао спорне тује, на коју околност се није могла изјаснити ни оштећена. Захтевом се истиче и да намера окривљених није била усмерена на уништење и оштећење туђе ствари са свешћу о томе, нити је била усмерена на самовласно прибављање неког права, већ су окривљени искључиво поступали по жељи покојног оца за кога су веровали да је у власништву наведених ограда и то искључиво како би ограде заменили новим, побољшаним верзијама, па је закључак бранилаца да из наведеног јасно произилази да дела која се окривљенима стављају на терет нису кривична дела.

Како, дакле, браниоци окривљених у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означавају повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док суштински указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног захтевом се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП наводима да је изрека пресуде неразумљива јер је нејасно које су то право окривљени за себе прибавили, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 437. став 1. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев бранилаца окривљених и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ - адвоката Решада Плојовића и Анкице Јелић одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић